

Řidič, nebo vodič? (1.11.2012)

Onehdy jsem musela něco zajistit, a tak jsem celý den jezdila po Praze. Samozřejmě se mi povedlo zabloudit i přes zapnutou navigaci, a jak jsem se tak motala městem mezi auty, která mě občas ochotně pustila do jiného pruhu a občas taky ne, napadlo mě, že bych byla radši, aby se u nás řidičům říkalo vodiči, stejně jako na Slovensku.

Já v tom cítím podstatný rozdíl. Když někoho nebo něco vedu, tak přece musím být v tom, musím znát a být si vědom veškeré síly i slabosti toho, co chci někam usměrnit. Musím koukat i na všechny vnější věci, které mohou mít vliv na výsledek mého snažení. A musím být pokorný před silou toho, s čím zacházím.

Vést spřežení, hospodářství, podnik – toto spojení mi evokuje dávné časy, kdy měl člověk respekt ke všem přirozeným rytmům, kdy je ctil a dokázal se jim i podřídít.

Vnímám silně rozdíl mezi tím, když je někdo hospodář a někdo řídící pracovník. Bohužel ten druhý z porovnání vychází hůře.

A ještě hůř mi ze srovnání vychází manažer, ačkoli podle slovníku by měl manažer nejvíc ze všeho připomínat osvíceného hospodáře. Jenže manažeři (a zdaleka ne jen v českém pojetí) často pracují tak, aby akcionářům či svým nadřízeným ukázali, jak jsou dobří, když přinášejí (momentální) úspory v lidských i ostatních zdrojích. Bez ohledu na to, co bude za pár let; ostatně, to profesionální manager bude dávno v jiné firmě. (Někdy možno přeložit jako: .. bude dávno likvidovat jinou firmu.)

Dobře vést lidi a dobře hospodařit, to znamená myslet na zítřek i na pozítří. Možná by nebylo od věci si to občas připomenout v záplavě zastírajících slov a všespasitelných teorií. Protože když si budeme o budoucnosti cokoli nalhávat, přijdeme o ni.

P.S. pro lo: Je to sto pátá sto pětka, ale ať jsem dělala, co jsem dělala, žádné oslnivé ani slavnostní téma mě nenapadlo. Ačkoli, možná bych se mohla tvářit, že jsem ji napsala u příležitosti našeho státního svátku.

(Náš Zvířetník, 1. 11. 2012)

<http://naszviretnik.net/2012/11/01/105x148-ridic-nebo-vodic/>

{fshare}